

Scris de srstanescu pe 21 februarie 2016, 12:12

A doua Romania devine prima

Cel puțin așa arată datele oficiale. Acea România a conationalilor noștri care muncesc în străinătate tinde să devină, în timp, mai importantă decât România de aici. Cei circa 3,5 milioane de români care muncesc afara pompează anual, în statul român, 7 miliarde de euro, sub forma unor ajutoare trimise familiilor, și alte 28 de miliarde, sub forma de investiții. Iar cifrele sunt în creștere. În aceste condiții, întrebarea legitimă este în ce măsură acești români, această a doua României, este, cu adevărat, reprezentată?

Ce ar însemna această reprezentare? Prezența lor sau a persoanelor delegate de aceștia în cele mai importante structuri de decizie. Parlament și Executiv. Rolul pe care ar trebui să-l joace atunci când sunt stabilite țintele României pe termen scurt, mediu și lung. Confruntarea neformală a Diasporei asupra tuturor chestiunilor de importanță națională. Se întâmplă așa ceva?

Evident, nu. Dacă analizăm situația sub aspect numeric – cea mai simplă, cea mai elementară, dar și cea mai rudimentară dintre posibilități – vom constata că dacă s-ar respecta cât de cât algoritmul, atunci românii din Diaspora ar trebui să dispună de aproape 20% dintre pozițiile de senatori și deputați. Ei ar putea fi astfel grupurile parlamentare care ar putea decide, de fiecare dată, cine detine majoritatea. Pendulând între stânga și dreapta, forța Diasporei ar putea să crească exponențial.

Dar calculul nu trebuie făcut doar sub aspect numeric. Există și un calcul material. Sumele de care am vorbit la începutul acestei analize sunt bani care intra efectiv în țară. Aceste bugete sunt în creștere. Pe măsura ce situația românilor din străinătate se stabilizează. Pe măsura ce aceștia și descendenții lor mai bine pregătiți obțin slujbe din ce în ce mai substanțial remunerate. Dar cresc exponențial și economiile pe care familiile din Diaspora le fac. Iar România, fără a fi devenit încă un stat emergent, se numără totuși printre puținele țări din Europa cu dobândă pozitivă. Prin urmare, economiile românilor din Diaspora se canalizează, treptat, spre băncile din România. Acesta este doar primul pas. Pasul următor fiind investițiile. Aceste sume colosale de bani, câte 28 de miliarde anual, trebuie puse să lucreze. Pentru a produce alți bani. Ca urmare, statul român ar trebui să fie extrem de interesat să creeze fel de fel de facilități pentru investitori. Dar și investitorii insisi, în măsura în care ar fi bine organizați, într-o Diaspora al cărui cuvânt să atarne la fel de greu cum atarna banii trimisi în țară, ar putea schimba, în bine, legile statului.

Există însă și o altă dimensiune despre care nu mă feresc să vorbesc. Cea a calitatii persoanelor. Fără a face din aceasta o regulă absolută, trebuie spus că românii din țară sunt, într-o pondere

din ce in ce mai insemnata, persoane varstnice, incapabile sa mai munceasca, sau, si mai grav, oameni necalificati. Ceva mai rau decat insemna lumpenproletariatul. Romanii din periferia marilor orase se ghettoizeaza intr-un ritm din ce in ce mai accelerat. Romanii din satele noastre traverseaza si ei un proces negativ. Satele se depopuleaza, locuitorii acestora imbatranesc, iar copiii, atatia cati mai sunt, invata din ce in ce mai putina carte si aproape deloc meserii.

Capacitatea romanilor din interiorul granitelor de a produce, de a crea valoare adaugata scade din ce in ce mai mult si pe masura ce Romania este colonizata. Lucratorii romani nu reprezinta altceva decat o piata prea ieftina a fortei de munca, care atrage, in continuare, ca un magnet, societatile multinationale, precum si societatile comerciale ale unor state dezvoltate ale Uniunii Europene. In mod deloc paradoxal, singura forta reala care se poate opune acestui fenomen si il poate intoarce in propriul beneficiu este Diaspora. Pentru ca si investitorii din Diaspora sunt interesati de forta de munca ieftina si de investitii de natura sa aduca, intr-un mediul corect concurential, cat mai multe beneficii.

Prin urmare, este logic ca daca ponderea Diasporei in institutiile de decizie ale Romaniei ar creste proportional cu importanta ei, atunci si legile ar fi astfel schimbate, incat sa poata fi asigurat un cadru concurential din care romanii sa nu mai poata fi exclusi.

Toate ideile expuse mai sus nu fac altceva decat sa sustina teza conform careia Diaspora ar trebui sa fie cu totul si cu totul altfel reprezentata in Parlamentul Romaniei. Si chiar in Guvern. Ceea ce insemna, nici mai mult, nici mai putin, decat un vot prin corespondenta simplu, eficient, extrem de accesibil romanilor de pretutindeni. Sau chiar si mai bine, un vot electronic.

ADRESA: <http://crct.ro/nnym>